

L'oracle d'Aung San Suu Kyi

TEMPS DE SIBIL·LES

És un conjunt format, de moment, per 21 escultures de mitjà i gran format i de materials diferents: fustes, ferro, bronze, marbre, plom, neó, carbó, llavors...

Pretén rendir homenatge a dones de diferents cultures, religions i èpoques que han lluitat per la construcció de la Pau.

És, per tant, un treball que va més enllà de l'àmbit artístic i planteja qüestions d'ètica social dins d'un món globalitzat.

L'exposició, presidida per una pintura del Renaixement cedida pel museu d'Atienza, està concebuda en tres unitats temàtiques:

- Primer es fa esment de les Sibil·les mítiques reinventades al Renaixement i reinterpretades ara segons els nostres paradigmes:
Sibil·les d'altres temps
- Després es tracta de la profecia com a pretext per judicar l'impacte social i mediambiental que ens ha deixat d'herència el segle XX:
Els signes dels temps
- L'exposició culmina amb una prospecció de futur, homenatge a l'aportació de dones dels nostres dies, defensores de causes aparentment perdudes, que es revelen contra un destí que sembla conduir la humanitat a l'autodestrucció:
Oracles del nostre temps

Un nou camí ?

Després de 30 anys d'aprofundir en els valors intrínsecs de l'escultura: formes, volums, materials, textures, llum... després d'experimentar la seva capacitat poètica i introspectiva, ara les circumstàncies fan que em plantegi aquell antic repte que els clàssics van formular com: *Nulla estetica sine etica*.

Preocupat pels esdeveniments que ens envolten: globalització, guerres, pandèmies, migracions, canvis climàtics... em ronden – pel cap i les mans – alguns interrogants sobre la funció de la meva escultura:

- ◆ Pot ser... ha de ser... asèptica, incontaminada, pura, políticament correcta ? Neruda em recorda: *quien huye del mal gusto cae en el hielo*.
- ◆ Serè capaç d'incorporar el llenguatge diàfan de la prosa i realitzar unes escultures que també permetin una primera lectura assequible a persones no iniciades en l'art contemporani ?
- ◆ Serà fèrtil supeditar formes i materials a un argument ?
- ◆ Si incorporo un argument, perdre la subtilesa i el suggeriment poètic que caracteritzava la meva obra anterior ? Si aquest argument tracta temes socials cauré en el pamfletarisme ?
- ◆ Es possible concebre escultures sòbries amb força expressiva sense arribar als extrems de l'expressionisme ?
- ◆ Si confronto les meves escultures amb una pintura del Renaixement, el diàleg resultant aportarà un caràcter més intemporal i per tant més universal ?

En definitiva: he de seguir considerant l'escultura com un fi gairabè idolàtric o com un simple instrument, un mitjà - com ho és el teatre o el cinema – capaç de desvetllar sentiments, pensaments i, per què no, actituds ?

Camí, 07-2006

La Dra. Laura Borràs, autora del text del catàleg, judica així el resultat:

“La força de la paraula i la força de la matèria, del gest i de la denúncia s’alien en la darrera aventura creativa de Josep M. Camí amb la potència del tribut, l’homenatge i la forja d’un espai alhora utòpic que incriminatori. “Temps de sibil·les” és el resultat d’una mirada profunda sobre l’art com a receptacle de l’imaginari cultural, d’una interrogació severa sobre el paper que la creació artística pot jugar en els nostres temps i, en darrer terme, d’una recerca gairebé iniciàtica.”

L'oracle de Wangari Maathai

L'oracle de las Madres de Mayo

